

Føroyskir sosialistar á ferð

Í 70'unum var Jákup Petersen virkin í ungmannaafelagnum Føroyskum Sosialistum (FS), meðan hann las í Keypmannahavn

Jákup Petersen og Hans Pauli Strøm báðir fóru sum umboð fyrri FS á eina altjóða ungdómsráðstevnu í Eysturberlin.

- Ráðstevnan var í parlamentinum, og vit vórðu sera væl móttiknir við øllum møguligum festligheitum. Erich Honecker var har og heilsaði upp á fólk, og hann sóu vit. Tá tað halløjið var liðugt, fingtu tey nógvu ungmannaafeløgini høvi at siga sínar meiningar um ymisk viður-

skifti, fortelur Jákup Petersen, pensjoneraður lækni.

Fólkini duldu fyrri sínum meiningum

Jákup minnst aftur á eitt kvøld, har hann fór út á barr, og tá legði hann veruliga merki til, hvussu strangt eftirlitið var við vanliga fólkinum.

- Eg gav mína meining um skeiva politikkin, sum Russland førði. Men eg fekk so lítið respons

uppá tað. Eg spurdi meg so fyrri hjá barrtendanum, sum eg roknaði við mátti hava eina meining. Hann segði: "Eg kann ikki hava nakra meining, tí her situr ein og ansar eftir mær". So bað eg hann flyta seg í hornið við mær at práta. Tað gjørdi vit. Men hetta menniskjað setti seg beint við síðuna av okkum, greiðir Jákup Petersen frá.

- Tá mann ikki kann práta í frið á einari barr, so er tað væl kontrollerað, sigur hann.

Jákup Petersen:



Úr myrkrinum í veitslu

Björg Jacobsen var í Vesturberlin í lestrarørindum í 1987, og ein av døgnum fóru tey til Eysturberlin. Hon greiðir her frá, hvussu hon upplivdi tað

- Vit vitjaðu eini tvey museum, har alt bara gekk út uppá at forherliga DDR, og í bókahandlunum var bara propagandatilfar. Í matvøruhandlunum vóru bleytar gularøtur, og kjøtið stóð frammi, so øll kundu nerta við tað. Klæðini vóru óinteressant, og har var í heila tikið einki, vit høvdu hug at keypa. Um kvøldið var okkurt hissini ljós á Alexanderplatz, men annars myrkt og steindeytt, fortelur Björg Jacobsen.

Vesturberlin eitt ævintýr í mun til Eysturberlin

At koma aftur til Vesturberlin um kvøldið var ein serlig uppliving.

- Tá vit komu upp undan jørðini við Friedrichstrasse vestanmegin, kendist tað, sum allur býurin var ein stór veitsla. Blinkandi, litfagarar neonreklamur strálaðu í myrkrinum. Bussar, bilar og brølandi sirenur drønaðu eftir vegunum. Klaprandi stílettir og finir kjólar struku eftir gongubreytnum, og eftir tey hekk ein angi av ymsum parfumum, sum blandaði seg við angan av ymsum mati og øli frá restaurantum og kneipum. Pumpandi bassrytmur dukaðu úr hátalarum. Gongubreytirnar



Björg Jacobsen:

Pettini av Berlinmúrinum, sum Björg høgdi í 1990

vóru tapetseraðar við borðum og stólum og etandi og drekkandi fólk og tænarum, sum runnu aftur og fram við mati og skúmandi øli. Klirranin av knívum og gaflum, práti og látri hoyrdist millum musikkstónarnar, sum streymaðu út allastaðni. Í mun til Eysturberlin virkaði Vesturberlin sum eitt ævintýr, eitt mekka fyrri lívsnjótarar – ella eitt Sodoma, um man vil, sigur Björg og greiðir víðari frá: - Einastaðni var ein trappa til eitt útsýnistorn, har man enntá

kundi síggja inn í Eysturberlin. Vit sóu bara grálígar og brúnligar bygningar, og at kalla eingi vindeygu vendu móti Vesturberlin. Mest sum í skemti spurdu vit ferðaleiðaran, um múrurin nakrantíð mundi fara at verða tikin niður, men tað kveistraði hann til viks sum eina veruleikafjara joke. Lítið visti eg tá um, at eg minni enn tvey og eitt hált ár seinri, í mars 1990, sjálv skuldi standa og høgga Berlinmúrinn niður, sigur Björg Jacobsen.

Hitti Willy Brandt í Eysturberlin

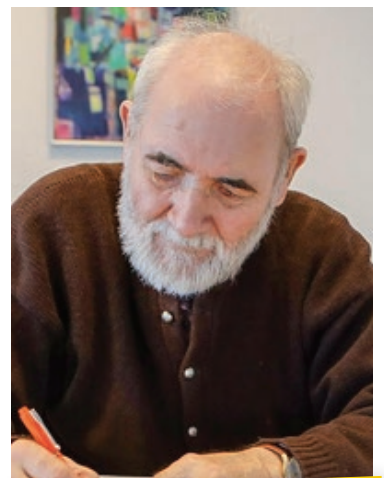
Í oktober 1962 var Zakarias Wang í Berlin við einum ferðaliði frá universitetinum í Århus, har hann las stjórn málafrøði. Ferðaliðið vitjaði eitt nú paramentið í Eysturberlin, men stuttligara minnið hjá Zakarias var, tá hann sat í kontórinum hjá borgarstjóranum í Vesturberlin

Zakaris Wang var skrivari í felagnum, sum tók sær av áhugamálunum hjá teimum lesandi. Hann fekk sum uppgávu at skriva til borgarstjóran í Vesturberlin, Willy Brandt, fyrri at avtala ein møguligan fund við hann.

- Tað gekk ikki long tíð, so fekk eg svar. Á brævinum stóð, at tað var frá "Die regierende Bürgermeister von Berlin" - altso frá Willy Brandt. Skrivari hansara segði, at Willy Brandt, fegin vildi hitta okkum, fortelur hann.

Zakarias og lestrarfelagarnir fóru so á Ráðhúsið í Vesturberlin at hitta kenda borgarstjóran.

- Vit prátaðu við hann í ein heilan tíma, og hann tosaði norskt. Hann fortaldi okkum um verðinssituatiónum, jarntjaldið og kappingina milum eystur og vestur. Eg dittaði mær at spyrja,



Zakarias Wang:

hvørjar møguleikar hann sá fyrri einari loysn. Men tað kundi hann ikki siga so nóg um, tí tað lá jú langt í framtíðini. Hann hevði óivað verið øgiliga bilsin at sæð múrin falla.